

[Undervisningsministeren.]

beregne den. Der er jo tale om en hel eksplosion. Det er vigtigt, at Danmarks lærerhøjskole nu kan udbygge sin virksomhed, så den til enhver tid bedst kan tjene udviklingen, og dette lovforslag tilsigter netop at sætte lærerhøjskolen i stand dertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Dupont: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udbygning af Danmarks tekniske højskole og Danmarks ingeniørakademi.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 177, fremsættelsen i tidenden sp. 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kaj Andresen: Jeg vil gerne indledningsvis rette en tak til den højtærede undervisningsminister for fremsættelsen af lovforslaget. Det er rimeligt, at rammerne for et så betydeligt byggeri fastlægges ved lov. Jeg kan henvise til, at mindre byggearbejder som åndssvageforsorgsinstitutioner, rigshospitalet, landbohøjskolen m. fl. er fastlagt ved lov.

Der vil næppe være uenighed om nødvendigheden af, at vi her i landet sætter mange kræfter ind og yder økonomiske ofre for at øge antallet af kvalificerede teknikere. For et land, hvor den menneskelige arbejdskraft er det vigtigste råstof, vil enhver investering i dygtiggørelse være et bidrag til styrkelse af produktivitet og konkurrenceevne. I sig selv er den tekniske udvikling — eller jeg vil hellere sige den tekniske revolution — vi befinder os i, tilstrækkelig motivering for, at teknikeruddannelsen får en meget høj prioritet i vort uddannelses-system. Vi har brug for forskere og viden-

skabsmænd til at yde en dansk indsats i den tekniske videreførelse, og vi har behov for lærere i den tekniske undervisning. Men ikke mindst vil der hos os være et udstrakt behov for teknikere som ledere og medarbejdere i vort erhvervsliv. Ved siden af den tekniske udvikling vil en fremtidig dansk placering i et større økonomisk fællesskab stille de største krav til den stab af erhvervsteknikere, hvis hovedopgave det vil være at medvirke til rationalisering, produktivitetsforøgelse og dermed øget konkurrenceevne for dansk produktion.

Når det derfor drejer sig om uddannelsen af vore teknikere, må det erkendes, at vi ganske simpelt ikke har råd til at undlade investeringer her. Oven i købet er der vel undladelsessynder, som der skal rådes bod på. Jeg er derfor helt enig med den højtærede undervisningsminister, når han i fremsættelsen fastslår, at det var den rigtige fremgangsmåde, man valgte, da man i 1959 efter grundkøbet i Lundtofte straks gik i gang med byggearbejdet, også inden en helhedsplan var udarbejdet. Det hastede, og det har da også haft den konsekvens, at man allerede nu, 3 år efter, har undervisningen i gang i de første afdelinger.

At der fra alle sider var tilslutning til, at opførelsen af højskolen burde påbegyndes straks, fremgår tydeligt af ordførertalerne ved behandlingen af lovforslaget om erhvervelse af arealerne i Lyngby-Tårnbæk i 1958. Flere ordførere understregede, at sagen ikke kunne vente, og ordføreren for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Fanger, sluttede sit indlæg med at sige — det står i Folketings-tidende for 1957-58 sp. 4756 —:

„Det konservative folkeparti vil gerne varmt anbefale lovforslaget om køb af dette areal, men vi går videre og ønsker, at man i hurtigt tempo påbegynder bygningen med 10-20 mill. kr. om året og dermed påbegynder den successive udflytning af læreanstalten. Færdigudbygget bliver den polytekniske læreanstalt aldrig.“

Da der over 3 år er anvendt ca. 60 mill. kr. og med indeværende år 90 mill. kr., kan det vel siges, at det ærede medlems ønske stort set er opfyldt.

Den almindelige enighed om Lundtoftebyggeriets hurtige påbegyndelse gav sig